

[Erna Sørensen.]

landsrådsmøderne, så småt er begyndt at praktisere den lovgivning, som vi nu behandler, er medvirkende til, at der hurtigere sker en oplysning; men der vil sikkert opstå mange vanskeligheder.

En nydannelse er det også, at der kan udstedes proklama, altså indkaldes kreditorer, og derfor fås en sikrere afgørelse af boet. Lovgivningen er jo nødvendiggjort af den stigende velstand, eller den stigende levestandard, må jeg måske hellere sige, i Grønland, som jo i realiteten betyder, at man deroppe kommer til at eje noget. Selv om det ikke er jord eller sne, får man sine huse, man får bedre fangstredskaber, bedre både, og på den måde kommer man til at efterlade sig noget.

Jeg vil ligesom den foregående ærede taler sige, at dette lovforslag i særdeleshed egner sig til udvalgsbehandling, og at mit parti dér vil være med til en grundig og velvillig overvejelse af forslaget enkeltheder. Jeg tænker også, det bliver nødvendigt at fremskaffe noget mere materiale. Det interessanteste ved det bilagsmateriale, der er fremlagt for os, er, at det illustrerer den store interesse, som sagen har vakt på landsrådsmøderne. Man ser de forskellige problemer rejst og bemærkningerne dertil, og de viser til fulde, at det er et område, hvor vi skal tænke os godt om, inden vi tager endelig beslutning, og at der også blandt grønlandere er en vægnende interesse for det, som følger med den højere levestandard, følgerne af, at man kommer til at eje noget, og at der bliver noget at arve og fordele.

Lannung: Lovforslaget er jo ikke, som man i første omgang kunne være tilbøjelig til at vente, da det drejer sig om en arvelov, blevet til under justitsministeriets auspicer, men derimod under Grønlandsministeriets, og det forekommer mig, at man i det store og hele har løst den foreliggende opgave særdeles tilfredsstillende, hvad man kun kan komplimentere Grønlandsministeriet for.

Man har stået over for en flersidet opgave: for det første også på dette område at komme bort fra det gamle, koloniprægede forhold, at befolkningen i Grønland er opdelt i to grupper, nemlig danske under-

givet almindelige danske love og grønlandere undergivet uskreven og ofte noget upræcis sædvaneret. Det er givet, at det er påkrævet at nå til retsenhed for alle beboere i Grønland; det må være en selvfølgelig konsekvens af Grønlands nye status som ligeberettiget del af riget. Det næste er at finde frem til, hvad der bør være gældende ret om arv i Grønland fremover, og herved tage et rimeligt hensyn til, at den skal være let at administrere, som allerede nævnt. Man har ved lovforslagets affattelse haft den dobbelte opgave på den ene side at skabe mest mulig retsenhed inden for rigets grænser, med andre ord at sørge for, at den nye grønlandske arvelov kommer til at svare mest muligt til den danske, og på den anden side at varetage de særlige grønlandske hensyn fuldt tilfredsstillende.

I første henseende er man efter min opfattelse gået langt nok. Man har straks taget et stort skridt i retning af retsenhed, og måske er man gået vel langt med det samme i visse henseender på bekostning af de særlige grønlandske hensyn; men det kan vi naturligt se nærmere på i udvalget og herunder på, om kapitel 4, der tager sigte på særlige grønlandske forhold i mindre boer, i tilstrækkelig grad afbøder skete brud på det tilvante og hidtil gældende. En hovedopgave må jo selvsagt være, at den retstilstand, der nu indføres i Grønland, kommer til at tage tilstrækkeligt hensyn til de særlige grønlandske forhold og vilkår i det hele og ikke går berettigede interesser på dette felt for nær, således at det resulterer blot antydningssvis i nationalpolitisk uheldige og uønskede reaktioner; men her skulle jo forelæggelsen for landsrådet endog i to omgange og behandlingen dér samt tilstedeværelsen af to fortræffelige grønlandske repræsentanter her i tinget, som kan sige til, hvor de finder det fornødent, frembyde virkelig gode garantier. Da der er enkelte punkter i lovforslaget, hvor jeg for mit vedkommende dog har visse tvivl, ville jeg finde det meget ønskeligt, hvis det blev ordnet således, at begge de grønlandske medlemmer kom til at deltage i udvalgets arbejde.

Ud fra det af mig fremhævede hovedsynspunkt må jeg tillægge det megen vægt,